

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(محرم ۱۴۳۷ هـ.ق - ده شب در مدینه)

۲۷ مهر ۹۴

خطبه‌ی شب پنجم

شکر و حمد و سپاس شایسته‌ی پروردگار کریم است که هر عزیزی غیر او ذلیل، هر نیرومندی غیر او ضعیف، هر مالکی غیر او مملوک و هر عالمی غیر او جاهل. اوست شنونده‌ی نجواها و آگاه به اسرارها و بیننده‌ی ظاهر و باطن‌ها که در آفرینش اراده کرده و انجام شد. نیست معبودی غیر از خداوند سبحان. برتر و بالا است از آنچه او را وصف کنند. درود و سلام خداوند کریم بر تاج اوصیا، خاتم انبیاء حضرت محمد مصطفی (ص) و بر خاندانش که همگی از اصلاح کاران و درستکاران و رستگاران و کامیابان عالم بودند؛ آنان که چون به خدا پناهنده شدند و به او توکل کردند در جوار عزتش آرمیدند و از فضل و جود و کرم و رحمت و واسع‌اش روزی وسیع نصیبشان گردید و بر اثر طاعتشان توفیق خیر و پیمودن راه مستقیم را یافتند و از پرتو قدرت خداوند متعال بین آنان و گناهان فاصله افتاد و هیچ‌گونه نافرمانی از آنان سر نزد و در سایه‌ی لطف و عنایتش آرمیدند و پروردگار عزیز و حکیم به پیامبر فرمود: به امت بگو من برای رسالتم از شما مزدی غیر از محبت و دوستی به اهل‌بیتم چیزی نمی‌خواهم که در آن هم خیر و صلاح شماست.

جان عالم به فدای پیامبر رئوف و مهربان که برای هدایت بشر و رضایت الهی جان عزیزش را بر کف نهاد و تن نازنین خود را در معرض رنج‌ها قرار داد تا مردم را از جهل و گمراهی نجات دهد و برایشان خیر و برکت دنیا و آخرت را به ارمغان آورد؛ با وجود اینکه از ناسپاسی امتش با خبر بود ولی لحظه‌ای از هدایت و نجات آنان کوتاهی نکرد و می‌دانست این پیروی نکردن از حق با وجود این که بزرگی و پیروزی‌اش را خداوند کریم در رسالت پیامبران پیشین به انسان‌ها نشان داده، عادت مردمان باطل‌پرست است.

در رسالت حضرت ابراهیم (س) نمرودیان هیزم جمع کردند تا با آتش باطل، ایشان را بسوزانند ولی در مقابل دیدگانشان آتش گلستان و حق پیروز شد، اما در عوض اینکه آن‌ها حق را قبول کرده و از ایشان پیروی کنند فرار کردند. در زمان حضرت موسی (س) همه جمع شدند تا پیروزی جادوگران فرعون را بر ایشان ببینند ولی در مقابل چشمانشان عصای حضرت موسی که به اذن الهی به ماری بزرگ تبدیل شده بود مارهای جادوگران را خورد و حق پیروز و باطل رسوا شد، ولی باز هم مردم از حق گریختند و به باطل رو آوردند.

پیامبرمان حضرت محمد (ص) آگاهی داشتند و می‌دانستند که امتش جلوه‌ی حق را در اهل‌بیتش خواهند دید اما آنان را مورد آزار قرار داده و باطل را انتخاب خواهند کرد که در این مورد از سرور عالمیان حضرت زهرا (س) حدیثی نقل می‌کنیم که فرمودند:

پدرم قبل از رحلت از دنیا فرمود که: عزیزان من چقدر سخت خواهد بود بعد از من برای شما اهل‌بیت که با چشم‌های خود گوساله‌ی ساخته شده به دست امت مرا خواهید دید و بر این طغیان چون یاران با وفای حضرت موسی (س) صبر خواهید کرد و آنان مستانه به دور این ساخته‌ی دست خویش خواهند گشت تا آنجا که فرزندان مرا به قتل خواهند رساند و کفر و طغیان زمین را فرا خواهد گرفت و گوساله هر روز با رنگ و تزئینی زیباتر مردم را به خود فرا خواهد خواند و مستی و فراموشی و تاریکی دین من را فرا خواهد گرفت و نام من در مستی آنان که به دور گوساله می‌چرخند فراموش خواهد شد تا آنکه فرزندم مهدی از کوه لطف و احسان الهی پایین بیاید و آن‌چنان این گوساله را نابود کند که هیچ‌کدام از ادیان الهی این نابودی را در کفر تجربه نکرده باشد و آن زمان است که قلب آنان که از کفر رنج کشیده به انوار الهی مرهم و شفا خواهد یافت و شادی آن لحظه بر آفرینش مانند آمدن قیامت ثابت خواهد ماند.

حال به اذن الله و به اذن رسول الله و به اذن مولانا صاحب الزمان (عج) خطبه‌ی امشب را قرائت می‌کنیم.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی شب پنجم

سلام و حمد و سپاس شایسته‌ی درگاه ربی است که همواره در دایره‌ی رحمتش آفریده‌های خویش را از نعمت‌ها متنعم نموده تا شعور در هر طبقه‌ای به اندازه‌ی نیازش از آن برخوردار شود مثلاً نیاز تمام وحوش عالم سیر کردن شکمشان است و ترحم در این امر دخالتی ندارد؛ در تمام ساعات روز و شب شکارچیان مشغول کار خویش هستند و از دایره‌ی مکانشان بیرون نمی‌آیند. شکارچیان شب از تاریکی برای خوردن طعمه استفاده می‌کنند و بلعکس پس یا روز را در خواب هستند و یا شب را و آفرینش با شعوری که در ذات خود به امانت دارد در حال چرخش است در این دایره، شعوری متمایز نیز خلق می‌شود تا با توانی که در جانش به ودیعه دارد از مرزها بگذرد و در این گذشتن توانش را بیازماید. عده‌ی قلبی حیاتشان را از دایره‌ی جبر خارج نموده و توان دستیابی به قدرتی را دارند که در جانشان است پس آن را به معرض نمایش می‌گذارند. تماشاچیان این قدرت‌نمایی به گردش جمع می‌شوند و از تماشای این همه استعداد به وجد می‌آیند. ساعاتی را در کنارش می‌گذرانند و سپس به زندگی عادی خویش باز می‌گردند و تمام استعدادهایش را به فراموشی می‌سپارند. در این معمای پیچیده، حق، مردمان را به دیدن همان نیروهای عجیب دعوت می‌کند؛ فرعون به دنبال باطل‌های شناخته شده می‌گردد تا در مقابل حق قرار دهد؛ همگان برای تماشا آمده‌اند؛ قدرت باطل به میدان می‌آید و تماشاچیان را مجذوب استعداد خویش می‌نماید؛ نوبت حق می‌شود؛ تمام باطل‌ها را می‌بلعد؛ باطلی باقی نمی‌ماند؛ همگان شاهد این صحنه هستند؛ اما افسوس که از حق می‌گریزند؛ باز به حق دعوت می‌شوند. آیا دلیل گریختن را می‌توانند بازگو کنند؟ آنچه می‌گویند بهانه‌ی گریز است و این معما در تمام دعوت انبیاء در قرآن به چشم می‌خورد؛ درمان این گریزها چیست؟ چه دارویی قادر است این بیماری مهلک را درمان کند؟ زمان، عبرتی است برای درمان؛ کسانی که توان جنگیدن با این بیماری را تمنا کنند باید از زمان مدد جویند؛ او هم‌نشین و دلسوزی مهربان است پس از خاطراتش مدد می‌جوئیم.

امام حسن (ع) به کنار مولا می‌آیند. پدر، پس از بازگشت از صفین وظیفه‌ی شاهدان در صحنه سنگین‌تر می‌شود زیرا پایه‌ی حکومتی را بنیان گذارده‌اند که مردمان قادر به تشخیص حق و باطل نیستند. مولا پاسخ می‌دهند: به‌زودی آثارش آشکار خواهد شد و تو شاهد غربت قرآن کریم در هدایتش خواهی بود. وظیفه‌ی من آگاهی مردم است مردمی که دیگر رغبتی برای شنیدن حق ندارند. آنان به چهره‌ی من خواهند نگریست ولی صدایم را نخواهند شنید پس کوفه با تمام معجزاتش به شهری شهرت خواهد یافت که آیندگان ننگش را فراموش نخواهند کرد.

امام حسن (ع) به آسمان می‌نگرند: پروردگارم، دین جدم را از این شرارت‌ها حفظ کن و ما فرزندان را سپر این بلاها تا آنچه باقی می‌ماند نقش حق باشد. امیر مؤمنان (ع) می‌فرمایند وجود با برکت خاتم رسولان نیز همواره نگران این خطر عظیم بودند و می‌فرمودند: علی، هرگز لحظه‌ای را جز به رضای الهی سپری نکردم ولی آنچه در آئینه‌ی زمان دیدم رسالتی پاره پاره بود؛ مردمان دینشان را به بت‌های درونشان می‌فروشنند؛ به خدایانی که دیگر از سنگ و چوب نیستند بلکه در سینه‌ها محبوس‌اند؛ هر چه را می‌یابند قربانی این بت‌های دروغین می‌کنند؛ رحمی برایشان باقی نمی‌ماند؛ سرنوشت این امت بت‌پرست سرنوشت شومی است که هدایت هیچ هدایتگری را نمی‌پذیرد پس به طوفان‌های زمان مبتلا شده و مانند برگ درختان به زمین می‌ریزند. زمین جان خویش را از کفر این کافران با رحمت الهی می‌شوید و آن‌چنان پاکیزه می‌شود که دیدن طهارتش مرهمی است بر زخم دل خاندانم که همواره برای نجاتش کوشیدند ولی ثمری جز صبرشان شامل حالشان نشد پس آنان که جان خویش را از این مهلکه برهانند شاهد شکوفایی رحمتی خواهند شد که هرگز در دوران‌ها نشانی از آن یافت نمی‌شود پس به امتم مژده دهید که به زودی شاهد شکوفایی آیات کریمه‌ی قرآن خواهند بود تا از عطرش تمام سختی‌ها را به فراموشی بسپارند پس او را می‌خوانیم به تمنای:

اللهم عجل لوليک الفرج